

opretholder Flertalsregimente. Idet vi alt-saa konstatere, at Folketinget dog endnu ikke har ladet sig byde Forslaget om at indføre Mindretalsregimente i samtlige Landets Kommuner, udtale vi vor Beklagelse af, at man ligesom har givet dette fordærlige Princip en lille Finger, idet man har ladet § 25 staa uforandret. I § 25 opretholder man nemlig Princippet om den kvalificerede Majoritet. Man tillader Mindretal paa en Fjerdedel i et Amsraad at have afgørende Indflydelse paa, hvorledes Forholdet skal være mellem Ejendomsbeskatning og Formue- og Lejlighedsbeskatning. Jeg tror, det er en stor Fejl, Udvalget har begaaet. Naar man stryger den kvalificerede Majoritet i §§ 32 og 33, hvorfor saa beholde den her? Jeg indrømmer, det er paa et langt mindre betydningsfuldt Punkt, men hvorfor dog i det hele beholde den paa § 25? Jeg vil opfordre Folketinget til at udstemme dette Princip ogsaa af § 25, saa at der ikke, heller ikke for Landstinget, kan være mindste Hank at tage fat i, og man ikke en Gang kan faa blot et Udgangspunkt til at gaa videre i denne udemokratiske Retning.

Dermed har jeg vistnok gennemgaaet alle de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og mig, og gjort de Bemærkninger til de andre Ændringsforslag, som jeg har at gøre. Jeg anbefaler vore Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse.

Sandbæk: Der blev kort efter Systemskiftet udtalt nogle Ord, som jeg har lagt paa Sinde. De lyde saaledes: Ærlighed er den bedste Politik, og den ny Tid er Tillidens. Der blev for Resten udtalt nogle flere Ord, som vare lige saa gode: Enighed gør stærk, Taalmod sejrer, man skal søge at løse Opgaverne ved de Midler, der staa til Raadighed, og der haves Brug for alle gode Kræfter i Fremskridtets Tjeneste. Det var virkelig gyldne Ord, men det var særlig de to første, jeg er kommen til at tænke paa i Dag: Ærlighed er den bedste Politik, og at den nye Tid er Tillidens. Det, vi staa i Begreb med ved Ordningen af disse Skattelove, er sagt med faa Ord: saa vidt muligt at lette de trykkende Byrder paa Skatteyderne i vort Samfund, og der skulde vi jo gerne saa vidt muligt gaa saa ærligt som muligt til Værks. Jeg tror, det saa taalelig er ramt ved Afskrivningen af de gamle Skatter og Indførelsen af en Ind-

komst- og Formueskat. Men naar vi komme til Fordelingen af Statstilskudet, synes jeg dog, der mangler lidt netop der. Saaledes som Fordelingen foreslaas, fordeles der først efter Procent, saa efter Folketal, dernæst fordeles til Amtskommunerne og til Sognekommunerne efter visse Regler. Men jeg ser ikke, at der endnu tages virkelig Hensyn til de trykkende Byrder. Det Beløb, der f. Eks. skal gaa til Amtskommunen, tilfalder lige saa godt og i lige saa stort Omfang Millionærer som den, der sidder allerdaarligst paa sin Ejendom. Det Tilskud, der skulde gaa til Sognekommunerne efter visse Regler, tilfalde lige saa godt den velhavende Kommune som den, der er daarlig stillet. Kun ved det lille Beløb af 406,250 Kr., som skal fordeles efter Amsraadets Skøn, begynder jeg at skimte, at der skal fordeles efter Kommunernes Trang. Jeg har tænkt adskilligt over det, og jeg har saa sammen med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valkreds (Benzon) stillet 2 Ændringsforslag for muligvis at ramme noget, der var lidt mere retfærdigt. Jeg vil nu omtale, hvad vi have bygget dem paa.

For at vide, hvor der er en trykkende Byrde, maa man kende dens Bæreevne, som skal bære Byrden. Den, der har stor Kraft, kan sagtens bære en stor Byrde, men for dem, der har en lille Bæreevne, men dog skal bære en stor Byrde, begynder det at blive trykkende. Saa have vi Spørgsmaalet: Hvorledes finde vi Bæreevnen? Byrderne kan man sagtens finde, der er jo Byrder nok. Jeg kan da ikke se rettere end, at naar vi faa Indkomst- og Formueskat til Staten, have vi grumme let ved at finde Bæreevnen. Alt, hvad der er Indtægt og Formue i en Kommune — i en Landkommune over 600, i en Købstadkommune over 700 og i Kjøbenhavn over 800 Kr. — skulde helst komme for Dagen ved denne Lov, og jo flere og større Indtægter og jo større Formue der er i en Kommune, jo større bliver selvfølgelig Bæreevnen i den. Paa det have vi saa bygget vort Forslag. Vi have sagt som saa: Ere Indtægterne store i en Kommune, har denne Kommune en stor Bæreevne og kan bære en stor Byrde, men ere Indtægterne smaa og Formuen lille, kan en saadan Kommune ikke bære en stor Byrde, det vil blive ualmindeligt trykkende for den i det mindste. Naar vi saa skulle se, hvilke Byrder vi skulle tage Hensyn til, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der i Aar